

Timoteuksen kirje

Timoteuksen jumalanpalvelusyhteisön rukous- ja tiedotuskirje

Lokakuu 2012/Oulu

Timoteuksen jumalanpalvelusyhteisö on osa Suomen Luther-säätiön jumalanpalvelusseurakuntien verkostoa. Kutsunamme on julistaa Kristuksen sovintoveren evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta sekä synnyttää ja tukea Pyhän Raamatun ilmoitukselle uskollista luterilaista jumalanpalveluselämää maassamme.

Pidä tallessa, Timoteus, se mikä on uskottu sinun haltuusi! (1.Tim 6:20)

Isän sylissä

past. Janne Koskela

Aika kortilla

Elämme aikaa, jossa ihmisten aika ihmisille on kortilla. Useimpien aika kuluu niin tehokkaasti itsensä etsimisessä ja toteuttamisessa, omissa ja lasten harrastuksissa juoksemisessa ja työelämän loputtomissa vaatimuksissa, että ihmisten kohtaamiselle, puhumattakaan sylissä kantamisesta, ei meinaa mitenkään löytyä aikaa eikä voimia.

Kun tulee hetki hengähtää, istumme television ääressä, tietokone sylissä tai älypuhelin kädessä. Joskus jopa kaikkea kolmea yhtä aikaa. Tuijotamme ruuduista toisten elämiä, keksittyjä tai "tosia", salattuja tai julkisia, ja vaihdamme "kuulumisia" sosiaalisessa mediassa puolitutujen ja heidän kaveriensä kanssa. Kuulumispäivitysten ja näppärien kommenttien kautta on helppo piirtää itsestään sutjakka ja sujuva, kaunisteltu ja siloiteltu kuva tulematta aidosti kohdanneeksi ketään tai mitään. Perheen yhteinen aika muuttuu kuin huomaamatta yhdessä mutta erikseen viete-tyksi ajaksi.

Laatuaikaa?

Peitelläkseen huonoa omaantuntoaan aikuiset ovat jo kauan sitten keksineet *laatuajan* käsitteen. Ollaan lasten kanssa mahdollisimman vähän, mutta mahdollisimman tehokkaasti. Pumpataan jälkikasvu hetkessä täyteen hampurilaisaterioita, jätskiä, karkkia ja muovirihkamaleluja, käydään vaikka uimassa tai puolukametsässäkin. Sitten voikin taas hyvällä omallatunnolla laittaa dvd:n pyörimään lastenhuoneeseen ja viettää laatuaikaa itsensä kanssa seuraavat pari viikkoa.

Pelkään, että ainut todella laadukas aika on *paljon aikaa*. Lapset tarvitsevat aikuisia ihmisiä, vanhempiaan, heidän palautettaan, rohkaisuaan, elämäkokemustaan, kannustustaan, rajojen asettamistaan, kuriaan ja ohjaustaan jat-

kuvasti. Ei vain täsmäkohdistettuja vanhemmuuden huippuhetkiä, vaan jatkuvaa, tavallista arkista elämää yhdessä.

Aadamin väkevät pojat...

Uskon, että John Eldredge on kirjassaan "*Villi ja Vapaa*" oikeassa sanoessaan, että Isän (ja toki äidinkin) tehtävä on vastata rohkaisevasti ja myöntävästi poikansa kysymykseen: "Pärjääkö minä?" – "Kyllä, Poikani, sinä pystyt siihen, sinä pärjää. Ja jos tänään epäonnistut, minä olen sinun kanssasi, ja huomenna yritämme uudestaan." Isän kanssa poika saa löytää voimansa, mieheytensä, ja opetella käyttämään sitä oikein ja rakentavasti, taisteluissa hyvän ja oikean puolesta vääryyttä ja välinpitämättömyyttä vastaan. Vain se, joka tuntee voimansa, voi pidättäytyä väärästä voimankäytöstä. Poika, joka saa lapsuudessaan tietää, että hänen isänsä ja äitinsä uskovat häneen, oppii aikuistuuksaan seiso-maan omilla jaloillaan ja rohkaise-maan myös muita.

Poika, joka jää paitsi tätä läsnäolevan isän ja äidin rohkaisua, on vaarassa sortua passiivisuuteen ja voimansa väärinkäyttämiseen. Jos ei ole varma, pystyykö ja pärjääkö, voi olla helpompi jättää yrittämättä, istahtaa sohvannurkkaan ja ottaa

vielä yksi olut. Jos ei tunne voimaansa, saattaa joutua koko elämänsä todistelemaan että varmasti pärjää ja voimaa riittää. Ja silti jokaisen onnistumisenkin hetkellä sisimmässä vaanii epäonnistumisen kauhea peikko: *katso nyt, ei sinusta ollutkaan mihinkään*. Ethän, isä tai äiti, istuta poikaasi tätä peikkoa!

...Eevan ihanat tyttäret

Tyttären kysymys on Eldredgen mukaan: "*Olenko minä ihana? Kelpaanko minä?*" Tässäkin kysymyksessä isän rooli tyttärensä lähimpänä miehenä on korvaamaton. "Kyllä, rakkaani, olet ihana ja kaunis. Kyllä sinä kelpaat. Ja jos et jollekulle kelpaa, hän ei ansaitsekaan sinua." Tytär, joka saa lapsuudessaan ja nuo-

ruudessaan paistatella isänsä ihailun kohteena, oppii aikuistuuksaan luottamaan naiseuteensa. Hänen ei teini-iässä eikä myöhemminkään tarvitse testata viehätysvoimaansa alati vaihtuvilla poika- ja miesystävillä. Hän voi myös aviopuolisona rohkeasti olla nainen: toisaalta tukea ja rohkaista miestään ilman kilpailuasetelmaa, ja toisaalta ottaa vastaan miehensä ihailun ja suostua hänen palveltavakseen ja tarvittaessa suojeltavakseen - ”Olenhan kaiken työn ja vaivan arvoinen!”

Tytär, joka lapsuudessaan jää vaille isän ja äidin ihailua ja hyväksyntää, voi joutua koko ikänsä etsimään tätä ihailua ja hyväksyntää toisilta. Kuitenkin kaikki keuhut ja ihailut valuvat kuin vesi hanhen selästä, koska sisimmässä vaanii sama kauhea peikko: ”Et sinä kelpaa, ei sinusta tykätä, et sinä ole kenenkään mielestä ihana.” Aivan liian moni tyttö ja nainen näkee itsensä vain

rumana, inhottavana ja lihavana aikamme vääristyneiden, ylisexualisoituneiden ja ennen kaikkea photoshopattujen kauneusihanteiden puristuksessa. Ja kuitenkin, hänkin on *ihmeellisesti tehty*, ihana, kaunis ja ennen kaikkea todellinen! Isä! Muista kertoa tämä kasvavalle tyttärellesi!

Sylissä

Miksi näistä asioista pitää puhua? Siksi, että turvallinen ja läsnäoleva vanhemmuus on hukassa liian monilta suomalaisilta. Siksi, että aika on kortilla liian monilla meistä kristityistäkin. Siksi, että Isän ja äidin rohkaiseva, kannustava ja armollinen syli, paikka, jossa opitaan elämään Jumalan an-

tamaa elämää, on kadonnut aivan liian monien ulottuvilta. Tästä kertovat alati kasvava masentuneiden ja syrjäytyvien nuorten määrä, kiusaamiset, koulusurmat ja muu väkivalta sekä hyväksikäytöt ja alati aikaistuva sukupuoli-elämän aloittaminen. Lapsuuden aika on kortilla.

Jokainen meistä Aadamın pojista ja Eevan tyttäristä kantaa langenneiden vanhempiensa puutteellisen taidon ja vajavaisen rakkauden jättämiä kipuja ja puutostiloja läpi elämänsä. Jokainen meistä myös jättää omiin poikiinsa ja tyttäriinsä synnin kolhuja ja puutoksia omalla käytöksellään. Älköön tämä estäkö meitä yrittämästä parastamme ja oppimasta omista ja vanhempiemme virheistä! Älköön tämä estäkö meitä rohkaisemasta toinen toisiamme seurakunnassa täyteen ihmisyyteen! Ja kutsukoon tämä tuskallinen puutteellisuus meidät kaikki elämään elämäme Taivaallisen Isän sylihoidossa, syntien anteeksiantamuksen piirissä. Hänen sylinsä on aina auki jokaiselle, uskoipa tämä itseensä tai ei.

Synnin valta on G o l g a t a l l a

murskattu, ja vaikka edelleen saamme aikaan paljon pahaa ja vaivaa, odotamme Jeesuksen ristinkuolemaan ja ylösnousemukseen kas-

tettuina tulevaista iankaikkista elämää, jossa kaikki synti ja vaiva meistä riisutaan, ja jossa aika ei ole enää kortilla. Silloin – ja siihen asti – Hyvä Paimen Jeesus tekee karitsaisilleen sitä samaa, mistä saamme lukea Markuksen evankeliumista:

Ja hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä. (Markus 10:16)

Kuulumisia Timoteus-yhteisön talousrintamalta

Syksyn tehdessä hiljalleen tuloaan – monille muun muassa arkeen paluun muodossa – lienee paikallaan tehdä lyhyt katsaus seurakuntamme talouteen. Kuten viime kevään talouskatsauksen tiimoilta saatamme muistaa, oli vuosi 2011 Timoteus-yhteisön ensimmäinen taloudellisesti omavarainen. Mutta, miltä tilanne näyttää kuluvan vuoden 2012 osalta? Tästä seuraavaksi hieman tarkemmin.

Kevään talouskatsauksen yhteydessä tarkastellut kannatuslukemat osoittivat varovaisen positiivisesti, että kuluvan vuoden budjetti (n. 49500 euroa) on mahdollista saadaan kasaan. Ennen tämän hetkisen taloustilanteen tarkastelua en malta olla nostamatta esille kuluneen kesän kannatuslukuja. Tilastojen perusteella nimittäin näyttää siltä, että huolimatta kesän rentouttavasta vaikutuksesta kannatusmäärät (luonnollisesti varsinkaan tilikannatuksen osalta) eivät merkittävästi pudonneet kesä-elokuun aikana.

Marko Malvisto

Ja sitten tähän päivään. Tällä hetkellä kuluvan vuoden kokonaiskannatuskertymä (laskettu elo-kuun loppuun asti) on 32260,74 euroa – siis noin 4032 euroa kuukaudessa. Edellisestä saamme laskennalliseksi kokonaiskannatusarvioksi vuodelle 2012 n. 48390 euroa, joka ei aivan riitä kattamaan (jo aikaisemmin mainittuja) arvioituja kokonaiskuluja.

Suomeksi sanottuna, tarvitsemme keskimäärin 300 euroa enemmän kuukausittaista kannatusta vuoden loppuun asti, saavuttaaksemme omavaraisuuden tämänkin vuoden osalta. Henkilötasolla tavoitteeseen pääseminen merkitsee noin 1,5 euron taloudellisesta lisätukea/messu. Emme ole siis kaukana tavoitteestamme!

Siunattua syksyä toivotellen, Marko

Sairasvuoteella opittua

Marjo Koskela

Tammikuussa 2011 olin raskaana odottaen esikoistamme. Vuodenvaihteessa olin alkanut oksennella päivittäin. Pian vointini huononi ja jouduin jäämään pois töistä. Ajantaju katosi, yöt olivat samanlaisia kuin päivät ja makasin odottaen muutosta, jota ei tullut. Kuuluin siihen ryhmään, jonka pahoinvointi ja oksentaminen jatkuivat läpi raskauden. Olin välillä sairaalahoidossa, mutta lääkkeitä ja nesteytyksestä ei ollut juuri apua. Viimeisen kerran oksensin synnytyksen jälkeisenä päivänä. Vaikka tulos oli toivottu ja heinäkuun lopulla saimme perheeseen maailman ihanimman tyttölapsen, niin matka oli raskas. Takana oli 114 vuorokautta, jolloin olin oksentanut keskimäärin viidestä kymmeneen kertaan. Kuten niin usein raskaissa elämänvaiheissa, Jumala puhuu. Hän osoitti minulle, kuinka minusta pidetään huolta, minua rakastetaan ja minun kuormani kannetaan.

Kun elämästä riisutaan kaikki työhön, harrastuksiin ja kotiöihin liittyvä, jäljelle jää yllättävän vähän. Kuitenkin alun järkytyksen jälkeen huomasin kaiken oleellisen olevan tallella.

Jos ei jaksa kävellä sohvalta jääkaapille tai ei pysty käymään yksin suihkussa, tietää olevansa riippuvainen toisista. En tietysti ikinä kuvitellut selviäväni ilman muita ihmisiä, mutta jatkuva avuntarve sai huomaamaan, kuinka paljon kiitollisuudenaiheita arjessa onkaan. Läheiset ihmiset, jotka tarjosivat apuaan itseään säästämättä, kun tarve oli. Puoliso, joka pesi jopa hiuksenikin silloin, kun en itse jaksanut. Oma koti, jossa ne neljä seinää, joita tuijottelin, olivat minun valitsemiani. Työnantaja, joka oli lähinnä huolissaan voimistani, eikä töihin paluustani. Yhteiskunta, joka maksoi minulle sairauspäivärahaa, kun en kyennyt ansiotyöhön. Veljet ja sisaret, jotka rukoilivat puolestani, kun minä en jaksanut. Vaikka minusta ei ollut mihinkään, niin kaikesta pidettiin huolta.

Avoimesta, aktiivisesta ja sosiaalisesta naisesta tuli noina päivinä sulkeutunut, väsynyt ja välinpitämätön. En usko, että minua oli aina helppo rakastaa ja hoitaa. Kuitenkin joka ikisenä päivänä, vaikka olin hankala, työläs, turhautunut, itkuinen tai muuten vaan inhottava, minua rakastettiin. Eikä minun kertaakaan tarvinnut epäillä, että se rakkaus olisi vähentynyt tekojeni tai sanojeni seurauksena. Sain kiittää Herraa puolisoista, joka oikeasti aikoi kulkea rinnallani lupauksensa mukaan myötä- ja vastoin käymisissä, kävi miten kävi.

Jälkikäteen sain usein kuulla ystäväiltäni, että jaksoin hienosti. En jaksanut. Olin ihan loppu ja valmis vaihtamaan oksentamisen mihiin tahansa jo kauan ennen kuin synnytys oli likimainkaan lähellä. Odotin vain, että oksentaminen loppuisi. Millään muulla ei tuntunut olevan enää väliä, ei aina edes vauvalla. Mutta vaikka omat voimani olivat loppu, raskaus jatkui ja päivät kuluivat. Kun minä en jaksanut, niin muut jaksivat.

Jumala toimii tässä maailmassa ihmisten kautta. Jeesus piti minusta huolta, kun minä en itse jaksanut. Jeesus rakasti minua, vaikka minussa ei ollut mitään rakastettavaa. Jeesus kantoi minun kuormani, kun minä en siihen kyennyt. Hän osoitti, että tekee niin nyt ja aina, voin sitten hyvin tai huonosti. Sanotaan, että Jumala ei anna meille sen suurempaa taakkaa, kuin jaksamme kantaa. Minä en jaksanut kantaa sitä, mitä minulle annettiin, mutta Jeesus jaksoi. Hän kantoi sen kaikkein raskaimmankin taakan ristille puolestani. Kiitos Jeesus.

Matt 25:35-36, 40 "Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni." - - - Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle'."

Kiitollisena sain huomata kuuluvani myös hienoon seurakuntaperheeseen. Terveiset kirkolta sunnuntaisin, Jannen huolenpito, rukoustuki ja seurakuntalaisten muistamiset näyttivät, että Timoteuksen jumalanpalvelusyhteisössä pidetään huolta, rakastetaan toisia ja kannetaan toisten kuormia Raamatun kehotuksen mukaan.

Herra ei ole kanssamme vain vaikeina aikoina, vaan kaikkina aikoina. Minusta pidetään huolta joka ikinen elämäni päivä, minua rakastetaan omana itsenäni joka ikinen päivä ja joka ikinen päivä minun taakkani kannetaan. Loppuun asti. Kiitos Jeesus.

Kukas siellä?

Hei, olemme perhe Raudasoja ja tässäpä esittelyä meistä:

Päivi on maatilan tyttö, lähtöisin Savon mualta Mikkelistä, josta hän on ponnistanut opiskelemaan yliopistoon Ouluun. Ensimmäinen tutkinto ei vielä taannut työuraa, joten Päivi innokkaana opiskelijana ei jäänyt kauaa ihmettelemään kotiin, vaan haki hammaslääkärin tutkintoa suorittamaan. Kiireinen viides opiskeluvuosi on juuri alkanut.

Tero on lähtöisin Keski-Pohjanmaan sydäimestä Kokkolasta ja muuttanut Ouluun työn perässä tietotekniikkamekaanikon tehtäviin ja totta kai oululaisittain Nokialle kännyköiden pariin. Pitkän työuran ja irtisanomisien jälkeen alkoi Teron jatko teknologian parissa työskentelylle näyttää yhä mahdolltomalle.

Erinäisten vaiheiden kautta päätyminen lähihoitajan koulutukseen Diakoniaopistolle yllätti

Esittelyssä Raudasojan perhe

varmasti monet, eikä vähiten miestä itseään. Koulu on nyt ohi ja hieman alan töitäkin on jo kertynyt plakkariin.

Asumme rivitalokaksiossa Kiimingin Jäälissä, joka onkin kohta osa Oulua. Kotieläimiä ei ole. Yhteisinä harrastuksina meillä on lenkkeily, moottoripyöräily ja silloin tällöin tähtien tiirailu kaukoputkella.

Timoteus-yhteisön elämässä olemme olleet mukana alusta asti, kirkonpenkissä ja monenlaisissa vastuutehtävissä.

Kuluva vuosi on tuonut mukanaan muutoksia ja suurimpana niistä saamme ihmetellä Päivin pyöristyvää vatsaa. Jouluna meitä olisi tarkoitus olla kahden sijaan kolme.

Siunattua syksyn aikaa kaikille toivottaa Päivi, Tero ja pikkuisen!

Älkää eksykö!

Opetuslapset kyselivät Jeesukselta hänen toisen tulemisensa ennusmerkkejä. Tärkeämpänä kuin ennusmerkit, Jeesus näki varoittaa eksytyksestä. Matteuksen evankeliumin 24 luvussa Jeesus kolmeen kertaan varoittaa eksytyksestä ja vääristä kristuksista. Kaikkien aikojen kristityille oli tärkeämpää varjeltua eksytykseltä kuin tuijotella lopunajan merkkejä.

Kesällä 1944 Kuuterselässä, puna-armeija suurhyökkäyksen aikaan erään suomalaishenkilön lohkolle ilmestyi yhtäkkiä kolme puhtaisiin Suomen armeijan uniformuihin pukeutunutta upseeria, luutnantti ja kaksi vänrikkiä. Luutnantti kyseli selvällä suomenkielellä kompanian jaksamisesta ja sijoittelusta, vänrikit olivat hiljaa. Vieraille kerrottiin, että 92 miehen kompaniasta on hengissä enää kymmenen miestä, jotka pidättelevät viimeisillä voimillaan vihollisen läpimurtoa – apua oli pyydetty, mutta sitä ei saatu.

Kaikeksi onneksi väsynyt kompanianpäällikkö yritti jututtaa myös vänrikkejä, nämä eivät puhuneet mitään – vihollinen oli paljastettu. Kolmikon siistin suomalaisuniformun alta löytyi vihollisarmeijan vaatteet, karttalaukut olivat täynnä käsikranaatteja, mitä olisikaan tapahtunut, jos tieto vähäisestä miehmäärästä tällä loholla olisi kantautunut viholliselle, tai jos käsikranaateilla olisi tuhottu kompanian rippeet.

Kristittyjen elämässä vaarallisin vihollinen, eksyttäjistä pahin on se, joka on pukeutunut valkeuden enkeliksi.

Hän opettaa Jumalan sanaa ja pyrkii eksyttämään, jos mahdollista myös valitutkin. Raamattu selkeästi opettaa ja paljastaa kristitylle eksyttäjän tyypillisimmät ja vaarallisimmat tuntomerkit. Jo alkukertomuksessa meille näytetään, miten hän toimii. - Käärme sanoi Eevalle: "Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista?'". Eksyttäjät kyseenalaistaa Jumalan sanan ja muuttaa sitä, olihan Jumala kieltänyt syömästä vain hyvän- ja pahantiedon puusta, muista sai vapaasti syödä. Saatana eksyttäjät ja hajottajat tuntee Jumalan sanan, muuntaa sitä ja käyttää sitä väärin, senhän me muistamme myös kertomuksesta, kun Saatana koetteli Jeesusta. Jeesuksen lääke kiusaajaa vastaan oli Jumalan sanassa ja lupauksissa pitäytyminen.

Ilkka Pöyry

Kautta ihmiskunnan historian eksyttäjät toimii samalla tavalla, myös tänään. Se kyseenalaistaa ja muuttaa Jumalan sanaa, ottaa opetuksensa vain niistä kohtia, jotka palvelevat sen tarkoituksiperiä ja ihmisten korvasyhyistä mieltä. Hän saattaa istua kirkon merkittävimmilläkin paikoilla.

Lutherkin oli vähällä vaipua eksyttäjän pauloihin nähdessään ilmestyksen Wartburgin linnan työhuoneessaan, olihan tällä Kristuksen muoto, mutta tärkein puuttui – haavan jäljet. Kuuterselän vihollisilla oli liian puhtaat vaatteet, ne paljastivat. Vääriltä kristuksillakin on erehdyttävän hyvä ulkoinen olemus, mutta rakkauden työn jäljet, haavat puuttuvat. Ilmestyskirjassa opetetaan meille Totisen ja Uskollisen, Kristuksen ulkomuoto. "Hänellä on yllään vereen kastettu vaippa ja nimi, jolla häntä

kutsutaan on Jumalan sana" (ilm.19:13). Jumalan Karitsalla on haavan jäljet näkyvissä myös taivaassa (Ilm5:6), Hän on ikään kuin teurastettu. Haavoitettu Kristus saarnaa Jumalan ikaikaista rakkautta ja anteeksiantamusta ihmistä kohtaa. Se saa ihmisten sydämet kiittämään ja palvomaan yksin häntä. Eksyttäjät taas tekee jopa suuria ihmeitä, saa lopunaikana jopa tulen lankeamaan taivaasta ja kääntää ihmisydämet kaikkeen muuhun paitsi Kristukseen.

Alkuseurakunta, joka eli aikahistoriallisesti lähellä Jeesuksen maanpäällistä läsnäoloa ja opetuksia, tiesi miten eksytystä kartettiin. "Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksessa" (Apt 2:42). Olihan Jeesus opetuslasten kuullen varoittanut fariseuksia "Te eksytte, ellette tunne pyhiä kirjoituksia". Siinä meille kaikille oivallinen raamatullinen ohje ulkopuolisten ja omasta itsestämmekin noussevien eksytysten torjunnassa tässä pimenävässä maailmanajassa – Raamatun sanan tutkiminen, rukous, ehtoollinen ja seurakuntayhteys.

Alkukeromuksen eksyttäjän, käärmeen, joka kyseenalaisti ja muutti Jumalan sanaa, seuraajien osasta kertoo ilmestyskirja seuraavasti: "Jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joissa tässä kirjassa on kirjoitettu". "Totisesti minä tulen pian". Amen tule Herra Jeesus!" (Ilm 22:19-20)

Rukoile kanssamme!

Kiitämme:

Jumalan armon täyteydestä Kristuksessa sekä armonvälineiden osallisuudesta

Jumalan perheväen yhteydestä

Jokaisesta messusta paikkansa löytäneestä, nuoresta ja vanhasta

Kaikista vastuunkantajista

Alkavasta kastekoulusta ja alkaneista nuorten-illoista

Pyydämme:

Siunausta työn suunnitteluun ja kaikkiin kohtaamisiin.

Siunausta Janne- ja Jyrki-pastorille ja heidän perheilleen

Siunausta Typön perheelle etu-Aasiassa sekä Aitan perheelle Kaukasuksella.

Siunausta Jarai-kansalle ja muille vainotuille ympäri maan piiriin.

Jumalan huolenpitoa talousasioihin - uskollisia tukijoita ja esirukoilijoita

Vastuunkantajia ja sitä, että kaikki saisivat löytää oman paikkansa seurakunnassamme.

Uskollisuutta vähässä ja palvelijan mieltä

Jumalan siunausta ja herätystä koko Suomen ev. lut. kirkolle, sen jäsenille, paimenille ja päättäjille sakenevan pimeyden keskelle

Kaikkien maailman uskovien yhteyttä

Timoteus-yhteisön pastori Janne Koskela on käytettävissäsi, jos sinulla on kysyttävää seurakuntaan liittyen, haluat riippäytyä, keskustella hengellisistä asioista tai selvittää oman elämän sotkuja ja umpikujia. Ota rohkeasti yhteyttä! gsm 050 3667747, email janne.koskela@luthersaatio.fi. Pastorin puhelinpäivystysajat: su klo 16-17.30, ke klo 10-12.

Pastori Jyrki Anttinen: gsm 040 - 5838042, email. jyrki.anttinen@luthersaatio.fi

Tiliihteyt: FI59 1023 3000 2354 52 viite 6363 - Keräyslupa 2020/2011/3079

Messu sunnuntaisin klo 10:30 osoitteessa Tuulimyllynkatu 18, Oulu
TERVETULO!